

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 12-06-36396 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

בפני כב' השופטת רויטל באום

תובעים 1. מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ,
ח.פ. 51-378013-0
2. יואב איתיאל, ת.ז. 055403943

נגד

נתבעת כל אלערב בע"מ, ח.פ. 51-126887-2

פסק דין

- 1
2 לפני תובענה כספית לפיצוי סטטוטורי מכח חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007.
3
4 1. התובעת 1 הינה בעלת מקומון המופץ בשפה העברית באזור זיכרון יעקב. התובע 2
5 (להלן – "התובע") הינו מבעליה של התובעת 1, מו"ל, כתב וצלם במקצועו.
6
7 הנתבעת הינה בעלת מגזין ארצי שבועי, המופץ בשפה הערבית, הן באינטרנט והן
8 בגיליון מודפס; הגיליון המודפס מופץ מידי יום שישי בשבוע.
9
10 2. אין מחלוקת בין הצדדים, כי ביום 14.12.11 צילם התובע שתי תמונות של חברת
11 הכנסת אנסטסיה מיכאלי בעת ביקורה בכפרים גיסר א-זרקא ופרדיס, אותן העלה
12 לעמוד הפייסבוק שלו באינטרנט.
13
14 3. עוד אין מחלוקת בין הצדדים, כי באותו יום, פנתה אל התובע כתבת מהנתבעת (להלן
15 – "חנאן"), וביקשה ממנו רשות להשתמש באחת התמונות שצילם, התמונה בה
16 מופיעים חברת הכנסת מיכאלי עם ראש מועצת פרדיס, מר יוניס אבו כמאל מרעי
17 (להלן – "מר מרעי"), וכי התובע אישר השימוש בתמונה, בחפץ לב וללא תמורה.
18 הפנייה של חנאן נעשתה בכתב, אף האישור נעשה בכתב, והדבר צורף לתצהיר
19 התובע.
20
21

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 36396-06-12 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

4. כעולה מעדותו של התובע מיום 3.1.13 בעמ' 2 שי 14-15, הנסמכת על נספח ג' לתצהירו, ביום 16.11.12 גילה התובע, שהנתבעת עשתה שימוש בתמונה נוספת שצילם, לגביה לא התבקש לטענתו, אף לא ניתן לטענתו, כל אישור, ובה מופיעה חברת הכנסת מיכאלי כשהיא מצולמת על רקע מסגד בג'סר א-זרקא (להלן – "התמונה המפרה").
- 7 השימוש בתמונה המפרה נעשה הן באתר האינטרנט של הנתבעת והן בעיתון המודפס שלה.
5. התובע פנה לחנאן, אשר הודתה בהגינותה מיד שהדבר נעשה בטעות, הואיל וסברה שניתן אישורו של התובע לשימוש בכל התמונות מהביקור האמור (נספח ג' לתצהיר התובע), אך כי הטעות הייתה שלה.
- 14 אין מחלוקת, שהנתבעת הסירה את התמונה המפרה מאתר האינטרנט שלה מיידית, אך לא יכלה לעשות כן לגבי העיתון המודפס, אשר כבר הופץ לציבור (יום 16.11.12 היה יום ו' בשבוע, היום בו מופץ העיתון). לטענת הנתבעת, הדבר נעשה "לפנים משורת הדין ומבלי להודות בדבר", וחבל שכך, כפי שיובהר בהמשך.
6. התובעים פנו בדרישה כספית לנתבעת, אשר דחתה הדרישה, ועל כן הגישה התביעה דין.
7. להגנתה, טענה הנתבעת, כי הפרסום של התמונה המפרה נעשה כדין, ולחלופין מתוך טעות שבתום לב ואמונה כי ניתן אישור לפרסומה (סעי' 14 לכתב ההגנה).
8. התובעים הגישו תצהירו של התובע ביום 5.12.12, הנתבעת הגישה תצהירו של מר פאיז אשתיו (להלן – "מר אשתיו"), מנכ"ל הנתבעת (עמ' 6 שי 31 עמ' 7 שי 2-1) ביום 11.12.12, ועדי הצדדים נחקרו לפניי ביום 3.1.13.
- 29 לבקשת בייכ הנתבעת, הוריתי על הגשת סיכומים קצרים בכתב, בייכ התובעים הגישו סיכומיו ביום 9.1.13 ובייכ הנתבעת הגישה סיכומיה ביום 29.1.13.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 36396-06-12 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

9. התובעים טוענים כאמור, כי לתמונה המפרה לא התבקש וממילא גם לא ניתן כל אישור לפרסום. הנתבעת חולקת על טענה זו, אך לא הציגה כל ראיה לכך שהתובע או מי מטעם התובעים נתבקשו ליתן אישור לפרסום או כי אישור כאמור ניתן.
- וידוגש, הנטל להבאת הראיות בנקודה זו עובר לנתבעת, נוכח טענת ההגנה שלה, כי הפרסום נעשה כדין ובאישור.
10. לתצהיר עד הנתבעת לא צורפה כל אסמכתא לדבר, אף לא הובא לעדות האדם אשר קיבל אישור מהתובע לפרסום התמונה המפרה בע"פ, והנתבעת גם לא טענה שניתן אישור בע"פ כאמור.
- מעדותו של מר אשתיוי הסתבר, כי הוא כלל לא היה מעורב בהתנהלות מול התובע בזמן אמת, והוא העיד על מה שנמסר לו בדיעבד ע"י עובדיו (עמ' 7 שי 25-27), דבר המביא למסקנה שכל עדותו איננה אלא עדות שמיעה.
- מר אשתיוי אף סירב להודות בדברים כתובים שכתבה חנאן, ואשר צורף כנספח ג' לתצהיר התובע (עמ' 7 שי 22-23), בטענה התמונה כי "מה שמתנהל בפייסבוק האישי שלה אני לא מעורב בכך" (עמ' 7 שי 23).
11. מר אשתיוי טען בעדותו, כי האישור לפרסום ניתן בדוא"ל (עמ' 7 שי 23-24), אך לא צירף כל הודעת דוא"ל עם אישור כאמור. חלופת הדוא"ל שהייתה בין חנאן לתובע, אשר צורפה כנספח א' לתצהירו של מר אשתיוי, מדברת במפורש על תמונה, לשון יחיד, כאשר הכוונה לתמונת חברת הכנסת מיכאלי עם מר מרעי, אליה בלבד מתייחסת חלופת הדוא"ל;
- לעומת זאת, על דברים שהוחלפו בכתובים בין חנאן לתובע בפייסבוק, קרי: העובדה שהתובע כתב לחנאן שהוא אינו יכול לומר "לא" למוסא, הממונה עליה בנתבעת, ידע מר אשתיוי לספר, זאת בניגוד לטענתו שהוא לא מעורב במה שקורה בפייסבוק האישי של הכתבת (עמ' 7 שי 18-19).
12. טענה מקוממת של הנתבעת, כפי שבאה לידי ביטוי בעדותו של מר אשתיוי (עמ' 7 שי 27) היא כי התובע היה שותף ליצירת הבלבל.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 36396-06-12 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

- 1 לא מצאתי ולו שביב של יסוד לדבר, ולטעמי מוטב היה אלמלא נטענו הדברים.
- 2
- 3 לכל אורך הדרך היה התובע ברור ביותר בפניותיו בכתב אל חנאן: בהתכתבות
- 4 בפייסבוק, התובע שאל כל פעם האם מדובר בגרסה האינטרנטית של העיתון או גם
- 5 בעיתון המודפס, והתייחס לבקשת חנאן לפרסום תמונה, לשון יחיד כאמור, אף
- 6 בתכתובת הדוא"ל היה התובע מפורט ודווקני ביותר, בציון הקרדיט המבוקש,
- 7 כתנאי לפרסום, כאשר גם בדוא"ל הבחין התובע בין פרסום באינטרנט של התמונה
- 8 לבין פרסום בעיתון, ונתן אישור כאמור לשניהם.
- 9
- 10 זאת ועוד: בעוד בפרסום באינטרנט זכתה התמונה המפרה לציון שמו של התובע .13
- 11 והקרדיט שהתבקש; כאמור – הקרדיט התבקש לעניין התמונה עם מר מרעי, אך
- 12 ניתן גם לגבי התמונה המפרה. בפרסום בעיתון המודפס, בעמוד הראשי, לא ניתן כל
- 13 קרדיט כאמור.
- 14
- 15 טענת הנתבעת כי שמו של התובע מופיע על גבי התמונה המפרה בעמוד הראשי של
- 16 העיתון המודפס, איננה אלא לעג לרש: המדובר בהדפסה שביצע התובע עצמו, על גבי
- 17 התמונה המפרה, ואשר מהווה אזהרה לעניין קיומן של זכויות יוצרים על התמונה
- 18 לתובע. הנתבעת אינה יכולה לטעון כי "היא" נתנה קרדיט, תוך שהיא מסתמכת על
- 19 אזהרה שהטביע התובע בעצמו על גבי התמונה המפרה, בה עשתה הנתבעת שימוש
- 20 שלא כדין.
- 21
- 22 משביצע התובע הדפסת אזהרה כאמור, אף אין הנתבעת יכולה להבנות מהגנת תום
- 23 הלב שבסעי' 58 לחוק זכות יוצרים, באשר יהיה עליה לדעת כי על התמונה בה היא
- 24 עושה שימוש שלא כדין קיימת זכות יוצרים.
- 25
- 26 מכל המפורט לעיל עולה, כי הנתבעת אמנם פרסמה את התמונה המפרה באינטרנט .14
- 27 ובעיתון המודפס, בלא שקיבלה כל אישור מהתובע עובר לכך (אף לא בדיעבד,
- 28 כמובן), וכאשר לפחות לגבי התמונה בעמוד הראשי של העיתון המודפס – גם לא
- 29 נתנה הנתבעת כל קרדיט לתובע בגין זכויות היוצרים של התמונה.
- 30
- 31
- 32

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 12-06-36396 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

- 1 15. סעי' 56(ב) לחוק זכות יוצרים קובע, כי בקביעת פיצוי לפי הוראות ס"ק א' –
- 2
- 3 **"רשאי** בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:
- 4 (1) היקף ההפרה ;
- 5 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה ;
- 6 (3) חומרת ההפרה ;
- 7 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט ;
- 8 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט ;
- 9 (6) מאפייני פעילותו של הנתבע ;
- 10 (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע ;
- 11 (8) תום לבו של הנתבע"
- 12 (ההדגשה שלי – ר.ב.).
- 13
- 14 16. הנתבעת הלינה, הן במהלך חקירתו של התובע (עמ' 5 שי 14-3) והן בסיכומיה (סעי' 19), כי התובע סירב לגלות מחיר מכירה של תמונה אחרת של חברת הכנסת מיכאלי, ובכך נשללה ממנה האפשרות לדעת מהו הנזק הממשי שנגרם לתובע (סעי' 56(ב)(4) לחוק זכות יוצרים).
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19 אין בידי לקבל טענה זו. שיקול הנזק הממשי הינו רק אחד מתוך שמונה שיקולים
- 20 שבית המשפט **רשאי**, ולא חייב, לשקול בקביעת הפיצוי. מקובלת עליי תשובתו של
- 21 התובע בעדותו, כי הוא אינו מוכן לחשוף תמורה שקיבל עבור תמונה אחרת, בהיות
- 22 הדבר עניינו הפרטי (עמ' 5 שי 4).
- 23
- 24 17. מבין שמונת השיקולים שמונה סעי' 56(ב) לעיל, דומני כי השיקול של תום הלב,
- 25 ובמקרה דנן : חוסר תום הלב של הנתבעת, הוא החמור ביותר, בנסיבותיו של מקרה
- 26 זה, ואליו מצטרף אף השיקול של מאפייני פעילות הנתבעת, ואסביר.
- 27
- 28 17.1 מבחינת היקף ההפרה (סעיף משנה 1) המדובר כאמור בתמונה אחת בלבד ;
- 29
- 30 17.2 זמן ההפרה (סעיף משנה 2) ארך יממה אחת בלבד לתמונה באינטרנט,
- 31 ולכאורה ללא הגבלת זמן בעיתון המודפס.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 12-06-36396 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

- 1 אך בשים לב לכך שעיתון מודפס נקרא, עפ"י רוב, בעיקר באותו יום בו הוא
 2 מופץ, ובהיותו עיתון של סוף שבוע - גם ביום שלמחרת, ולא מעבר לכך,
 3 המדובר לכן, לכל היותר, בתקופת הפרה של יומיים או שלושה ימים בלבד;
 4
- 5 17.3 חומרת ההפרה (סעיף משנה 3) הינה במידה נמוכה לגבי הפרסום באינטרנט,
 6 שבו זכו התובעים לקרדיט מלא, ובמידה בינונית לגבי הפרסום בעיתון
 7 המודפס, שבו לא זכו התובעים לכל קרדיט בדף הראשי, אך פרטי הצלם
 8 צוינו בדף הפנימי (עמ' 5 ש' 32-26 ועמ' 6 ש' 4-1), הגם שבאופן שגוי (נרשם:
 9 אתיאלי במקום: איתאל).
- 10
- 11 17.4 הנזק הממשי שנגרם לתובעים (סעיף משנה 4) לטעמי נמוך, וזאת נוכח
 12 העובדה שהתובע אישר לנתבעת להשתמש בתמונה אחרת ללא כל תמורה.
 13
- 14 17.5 על הרווח שצמח לנתבעת מהפרסום (סעיף משנה 5) לא הובאה כל ראיה
 15 מטעם מי מהצדדים; הנטל בעניין זה, למצער לבקש מהנתבעת למסור דין
 16 וחשבון בהתאם להוראות סעי' 57 לחוק זכות יוצרים, מוטל על התובעים,
 17 והם לא הרימו אותו.
 18
- 19 17.6 מאפייני פעילותה של הנתבעת (סעיף משנה 6) מלמדים על דרגת פגיעה גבוה
 20 בזכות היוצרים, באשר הנתבעת היא עיתון המופץ בשפה הערבית, ופונה
 21 לציבור דובר ערבית. אינני מקבלת את טענתו של מר אשתיו, כי התמונה
 22 המפרה לא היוותה חידוש וכי אין בה יצירתיות (עמ' 7 ש' 31-30 ועמ' 8 ש' 1-
 23 2). עיון בתמונה מלמד, כי בנוסף על האסתטיות הרבה שבה היא בהחלט
 24 מעוררת מחשבה ודיון על נושא הכתבה ("חוק הרעש" שניסתה חברת הכנסת
 25 מיכאלי לקדם), ודומני כי התמונה משיגה את מטרתה באופן ברור; אעיר, כי
 26 אלמלא סברה הנתבעת שיש בה חידוש או יצירתיות, ספק אם הייתה
 27 הנתבעת משתמשת בתמונה זו כתמונה **יחידה בעמוד הראשי** של עיתון אותו
 28 שבוע.
 29
- 30 17.7 אשר טיב היחסים בין התובעים לנתבע (סעיף משנה 7) להבנתי, כל אחד מהם
 31 (התובעת 1 והנתבעת) פונה לציבור מסוים, ואין ממש תחרות בין השניים;

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 12-06-36396 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

- 1 הציבור היהודי, עפ"י רוב, אינו מתעניין בנכתב בעיתונות הערבית, אף
 2 הציבור הערבי אינו מתעניין בנכתב בעיתונות המקומית היהודית.
 3
 4 18. אשר לתום הלב (סעיף משנה 8) : בנסיבות הכוללות של המקרה דנן, חוסר תום לבה
 5 של הנתבעת לא בא לידי ביטוי רק בעצם הפרסום, אלא גם בחוסר לקיחת אחריות
 6 על הדברים לאחר מעשה, לרבות במסגרתו של הליך זה.
 7
 8 הנתבעת הסירה את התמונה באינטרנט, ויש להצטער על טענתה שהדבר היה "לפנים
 9 משורת הדין". הסרת התמונה מהאינטרנט בהחלט לא הייתה לפנים משורת הדין,
 10 אלא נעשתה כצעד מחושב, שקול והגיוני בנסיבות, משהובהר שלא ניתן אישור
 11 לפרסומה, וטוב עשתה הנתבעת כשפעלה כפי שפעלה.
 12
 13 במכלול השיקולים והנסיבות, הייתי יכולה לקבל את טענתה של הנתבעת כי הפרסום
 14 של התמונה המפרה נעשה בתום לב, לו הייתה הנתבעת ממשיכה לפעול באותו תום
 15 לב נטען על ידה, ולמצער – מתנצלת על ההפרה.
 16
 17 אין ספק, כי חנאן טענה כאשר מסרה לממונים עליה בנתבעת שניתן אישור לפרסום
 18 התמונה המפרה; חנאן, **בהגינותה**, הודתה בדברים בפה מלא, בכתב, מספר פעמים,
 19 אף שאלה את התובע מה ניתן לעשות מכאן והלאה. זו התנהגות של אדם הפועל
 20 בתום לב, שכן טעויות יכולות לקרות לבני אדם, ולא כל טעות מזכה בפיצוי, בפרט
 21 כאשר הנזק הממשי אינו ברור לחלוטין.
 22
 23 הנתבעת לא עשתה כן, אלא פעלה בדיוק ההפך, ויש להצטער על כך : הנתבעת טענה
 24 לכל אורכה של תובענה זו כי פעלה כדין, בלא שיש לדבר כל בסיס בראיות, אף
 25 הגדילה **והאשימה את התובע** שהוא **לא פיקח** על מעשיה **ולא בדק**, שהשימוש
 26 בתמונותיו נעשה בהתאם לאישור שמסר (עמ' 8 ש' 27-30).
 27
 28 טענות מסוג זה, לטעמי, לא ראוי כי תשמענה, בפרט לא מעיתון כה מכובד כעיתון
 29 המנוהל ע"י הנתבעת; כאמור, טעויות יכולות להתרחש, וכפי שציין מר אשתיו
 30 בתצהירו (סעי' 13) בעיתון הנתבעת יש כתבות רבות ותמונות רבות, ומדובר בעבודה
 31 אינטנסיבית ביותר. בוודאי שתיתכן טעות אנוש, שנבעה מחוסר תשומת לב, כפי
 32 שלטעמי הייתה טעותה של חנאן במקרה דנן.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 12-06-36396 מגזין זכרון יעקב עיתונות ותקשורת בע"מ ואח' נ' כל אל - ערב בע"מ

1 אך מכאן ועד האשמת הנפגע מהטעות באחריות לתוצאות - רחוקה הדרך.
 2
 3 ואדגיש: דווקא לקיחת אחריות מלאה, התנצלות כנה ואמיתית (לרבות על גבי דפי
 4 העיתון המודפס) הייתה לטעמי פועלת לטובתה של הנתבעת בנסיבות שלפניי, ואינני
 5 מקבלת את הטענה שהודאה באחריות הייתה מביאה לחיוב כספי גבוה בהכרח. כפי
 6 שציינתי, טעויות קורות ולא ניתן למנוע את כולן, אך התנהגות לאורך זמן איננה
 7 טעות, אלא בחירה מודעת בדרך מסוימת, אשר איננה מקובלת עליי, ואינני סבורה כי
 8 צריכה להיות מקובלת בציבור או על הציבור.
 9
 10 19. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים בסיכומיהם. לאחר ששקלתי את
 11 השיקולים הנקובים בסעי' 56 לחוק זכות יוצרים כמפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות
 12 המקרה שלפניי, בפרט משתיארתי את ההתנהלות הנורמטיבית המצופה ממפר
 13 זכויות יוצרים במצב דברים שנוצר דוגמת המצב שלפניי, כמו גם הבאתי התנהלות
 14 הפוכה בתכלית של הנתבעת שלפניי, אני סבורה שיש לפסוק לתובעים פיצוי בסך של
 15 25,000 ש"ח, ומורה לנתבעת לשלם לתובעים, באמצעות בא-כוחם, סכום זה בתוך 30
 16 יום מהיום, שאם לא כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית חוקית מהיום ועד
 17 התשלום המלא בפועל.
 18
 19 כן אני מחייבת את הנתבעת בהוצאות משפט בסך של 2,500 ש"ח ובשכ"ט עו"ד בסך
 20 של 6,500 ש"ח. אף סכומים אלה ישולמו לתובעים, באמצעות בא-כוחם, בתוך 30
 21 יום מהיום שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית חוקית מהיום ועד התשלום
 22 המלא בפועל.
 23

24 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

25
 26
 27 ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ג, 08 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.
 28

29

רויטל באום, שופטת

30